

nebo nepřilíš odchylného po právu, a má za to, že tento případ nenastal, ježto zákonem č. 25/1865 ř. z. byla zrušena výhrada státní dopravy osob po vodě i po zemi s jistými omezeními ve prospěch poštovní dopravy a ježto státní správě železniční svrchu uvedené živn. oprávnění uděleno nebylo.

Touto námitkou, postihující podstatu věci, měl se žal. úřad v nař. rozhodnutí zabývat. Neučinil-li tak, zůstala skutková podstata daného případu v řečeném směru neúplnou. — — —

Č. 10.380.

Živnostenské právo: * Zbožím ve smyslu § 59 odst. 2 živn. řádu rozumí se předmět živnostenského podnikání (výroby aneb obchodu).

(Nález ze dne 28. února 1933 č. 2002.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 3425/24.

Věc: Cornelius V. v P. proti zemskému úřadu v Praze o přestupek živn. řádu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Trestním nálezem magistrátu hlavního města Prahy ze 14. března 1930 byl st-l pro přestupek § 59 živn. řádu odsouzen podle § 132 lit. d) živn. řádu k pokutě 400 Kč, po případě k vězení na dobu 40 dnů; skutková podstata přestupku shledána v tom, že st-l, oprávněný k provozování obchodu s portréty, uměleckými malbami a olejomalbami v P., vyhledává prostřednictvím svých obchodních cestujících mimo stanoviště své živnosti zakázky na portréty i u osob, které tohoto zboží nepotřebují ve své živnosti, bez jejich výslovného písemného vyzvání, znějící na toto zboží a svědčící jemu jako majiteli živnosti.

V odvolání uvedl st-l, že § 59 živn. řádu se na daný případ vůbec nevztahuje, neboť neprodává prý ani fotografií ani fotografických zvětšení; velké portréty zhotovují malíři dle podobenky na zvláštní žádost a přání objednatele a nejde proto o vyhledávání objednávek na zboží, ježto portrét kreslený a zvětšený dle podobenky není zbožím, které lze mít na skladě a které by mohl někdo pro svůj obchod neb svoji živnost potřebovat, nýbrž jedná se o jednotlivý výkon práce na objednávku.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání vyhověno z důvodů v napadeném výměru uvedených, poněvadž skutková podstata přestupku je zjištěna výsledkem svědků a vlastním doznáním st-lovým. K námitkám odvolání bylo podotknuto: »Podle nál. Boh. A 3425/24 jest skutková podstata § 59 živn. řádu dána, jestliže zástupce firmy, která má ohlášenou živnost obchodu s fotografickými zvětšeními, vyhledává objednávky na fotografické zvětšení — vyráběné firmou jinou — mimo stanoviště firmy u osob, které zvětšení těch pro svoji živnost nepotřebují a bez výslovného písemného vyzvání. O pracovní výkon může se při zvětšeních jednati pouze u výrobců (fotografů), nikoliv u pouhých obchodníků.«

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost namítá v podstatě, že zde vůbec není skutkové podstaty § 59 živn. řádu proto, že předpis ten se vztahuje toliko na vyhledávání objednávek na zboží a nikoliv na vyhledávání objednávek na práci, o kterýžto případ zde právě jde. V dalším uplatňuje pak stížnost, že žal. úřad se nemůže dovolávat nář. Boh. A 3425/24, ježto tento náález řeší případ obchodu s fotografickými zvětšeninami, kdežto st-1 provozuje obchod s portréty, kde zvláštní malíři podobenku zvětšují a tužkou neb olejem dle dodaných fotografií portrét vyhotovují. Toto provedení a způsob jeho nespadá pod řád živn., nýbrž přichází v úvahu jedině zákon o právu autorském, ježto se jedná o výkon krásného umění a nikoliv o fotografickou práci.

Ze spisů správních vysvítá, že předmětem živnosti, již st-1 ohlásil dne 15. ledna 1909 u magistrátu hlavního města Prahy, byl obchod s portréty, uměleckými malbami atd. Při svém výsledku dne 13. prosince 1929 udal st-1, že jeho obchodní cestující sbírají objednávky na portréty a v odvolání zdůraznil, že se nejedná o vyhledávání objednávky na zboží, jelikož portrét kreslený a zvětšený podle podobenky není zboží, které lze mít na skladě, nýbrž může se jen dle přání jednotlivého objednatele a jen dle té podobenky, kterou on propůjčí k tomu účelu, zhotoviti, takže se vždy jedná jen o jednotlivý výkon práce.

Podle § 59 odst. 2 živn. řádu ve znění zák. z 25. února 1902 č. 49 ř. z. jest vyhledávání objednávek na zboží u osob, které ho pro svoji živnost nepotřebují, dovoleno toliko v jednotlivých případech na výslovné písemné vyzvání, které má zníti na určité zboží a svědčiti majiteli živnosti. Ustanovením tímto jakož i ostatními předpisy téhož paragrafu byl novelisován dosavadní předpis § 59 zák. z 15. března 1883 č. 39 ř. z., který pravil, že živnostníci jsou oprávněni, cestující mimo své stanoviště, sami neb zmocněnci objednávky vyhledávati, nesmějí však, mimo na trzích, žádné zboží k prodeji, nýbrž jen vzorky s sebou voziti. Srovnají-li se tyto předpisy, je zřejma tendence zákonodárcova omeziti za účelem ochrany místních živnostníků co možná nejvíce činnost cizích živnostníků mimo jejich stanoviště, jak byla též vytýčena ve zprávě živn. výboru k vládnímu návrhu (č. 850 příloh k stenogr. protokolům poslanecké sněmovny, XVII. zasedání 1901).

Zákon nedefinuje pojmu »zboží«. Z toho že nerozlišuje mezi obchodními živnostmi a živnostníky-výrobci, nýbrž užívá výrazu »majetníci živnosti«, je zřejmo, že měl obě tyto kategorie na mysli a že oběma zakázal vyhledávati objednávky na »zboží« bez předchozího písemného vyzvání.

Z toho plyne pak, že výrazu »zboží« neužil toliko v onom užším smyslu, jaký mu dává stížnost, nýbrž že zřejmě chtěl zachytiti vše to, co tvoří v tom kterém případě předmět výroby aneb obchodu, čili ony předměty, které majitel živnosti smí podle svého oprávnění vyráběti aneb s nimiž smí obchodovati.

St-1 ohlásil živnost obchodu s portréty, tedy předmět jeho obchodního podnikání tvoří portréty a jsou proto tyto portréty s ohledem na jeho živn. oprávnění »zbožím« ve smyslu § 59 živn. řádu. Ježto pak jest nesporno, že st-1 vyhledával objednávky na portréty prostřednictvím svých obchod-

ních cestujících mimo stanoviště své živnosti bez výslovného písemného vyzvání, mohl právem žal. úřad vysloviti, že skutková podstata § 59 živn. řádu je dána.

Pokud stížnost poukazuje k tomu, že žal. úřad, jak plyne i z citace nál. Boh. A 3425/24, zřejmě vycházel z nesprávné skutkové podstaty, že st-l vyhledával objednávky na fotografické zvětšeniny, kdežto de facto se jednalo o vyhledávání objednávek na portréty, přehlíží, že žal. úřad potvrdil trestní nález I. stolice z jeho důvodů, tedy nález vybudovaný na tom, že st-l vyhledával objednávky na portréty a že toliko k vyvrácení námitek odvolání po stránce právní se dovolal cit. nálezu, z čehož však nelze souditi, že by byl vycházel z nesprávného skutkového základu. — — —

Č. 10.381.

Vodní právo. — Řízení před nss-em: I. * Proti výroku zemského úřadu, jímž byla v odvolacím řízení určena výše odškodného za pozemek vyvlastněný pro vodní dílo, je stížnost k nss vzhledem k ustanovení § 87 odst. 2 mor. vod. zák. nepřipustná, a to jak s námitkami věcnými, tak s námitkami formálními, jež týkají se výroku samého nebo vyšetření podkladu pro určení výše odškodného. Stížnost je však přípustná, pokud namítá, že zemský úřad nebyl pro nějakou procesní překážku vůbec oprávněn výrokem první stolice o výši odškodného instančně se zabývat.

Řízení správní: II. * Podá-li zemský prezident v zastoupení země (§ 54 org. zák. č. 125/27) odvolání z rozhodnutí okresního úřadu v záležitosti, v níž tato země byla stranou, není zemský úřad jako takový podjatý a může zástupce zemského presidenta o podaném odvolání rozhodovati (§ 11 vl. nař. č. 8/28).

(Nález ze dne 1. března 1933 č. 17.187/30.)*)

V ě c: Marie B. v O. proti zemskému úřadu v Brně o náhradu za vyvlastněné pozemky.

V ý r o k: Stížnost se jednak odmítá pro nepřipustnost, jednak zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 28. srpna 1912 vyslovilo býv. okresní hejtmanství ve Znojmě k žádosti firmy »Podýjské závody pro údolní přehradu a elektrické podniky, spol. s r. o.« ve V. ve spojení se zastupitelstvy měst Z., T., J., obce V. a vodního družstva pro regulaci řeky Dyje v D. ve smyslu § 48 mor. vod. zák. č. 65/1870 z. z., že st-lka jest povinna jmenovaným podnikatelům odstoupiti louku č. kat. . . . v O. ve výměře 70 a 82 m².

Výměrem z 27. března 1930 stanovil okresní úřad ve Znojmě na základě provedeného místního jednání, ježto při tomto jednání nedošlo k dohodě, náhradu podle § 87 mor. vod. zák. takto: »Čsl. stát a země Moravskoslezská jsou povinny rukou společnou a nerozdílnou zaplatiti st-lce za

*) Podobně také nál. z 1. března 1933 č. 13.868/31 a č. 6418/32.